

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce

...

bytem ...

zastoupený advokátkou Mgr. Alenou Řeňovskou
sídlem Revoluční 15, Praha 1

proti
žalovanému

Ministerstvo dopravy
sídlem nábr. Ludvíka Svobody, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2022, č. j. MD-14269/2022-160/3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

I.Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl. n. Prahy (dále jen „správní orgán“) ze dne 9. 2. 2022, č. j. MHMP 245746/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým správní orgán z moci úřední nařídil obnovu řízení ve věci vrácení řidičského oprávnění skupiny B žalobci.
 2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
 3. Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2020 Magistrát hl. m. Prahy vrátil žalobci řidičské oprávnění skupiny. Magistrát tak rozhodl na základě záznamu o složení zkoušky z odborné způsobilosti ze dne 12. 3. 2020, který žalobce předložil
 4. Policie ČR podala dne 24. 6. 2021 podnět správnímu orgánu k zahájení obnovy řízení o vydání řidičského oprávnění žalobce, protože zjistila, že žalobce získal záznam o zkouškách z odborné způsobilosti ze dne 12. 3. 2020 v rozporu s právními předpisy. Součástí podnětu byl protokol o výsledku žalobce a videodokumentace testu.
 5. Správní orgán vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí podáním ze dne 27. 7. 2021, č. j. MHMP 1127258/2021. Žalobce této možnosti využil dne 25. 8. 2021 a do protokolu o seznámení s podklady ze dne 25. 8. 2021, č. j. MHMP 1323738/2021, uvedl, že se seznámil s kompletní spisovou dokumentací, včetně kamerového záznamu, a pomocí mobilního telefonu si pořídil fotokopie. Žalobce se následně dne 3. 9. 2021 písemně vyjádřil k obnově řízení. Správní orgán vydal dne 8. 9. 2021 rozhodnutí o nařízení obnovy řízení č. j. MHMP 1414623/2021, kterým rozhodl o obnově řízení ve věci vrácení řidičského oprávnění, které žalobce pozbyl v důsledku dosažení 12 bodů. Žalobce se odvolal a žalovaný toto rozhodnutí zrušil, protože správní orgán nevypořádal námitky žalobce.
 6. Správní orgán vydal dne 9. 2. 2022 prvostupňové rozhodnutí, kterým řízení obnovil. Žalobce se opět odvolal.
 7. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že správní orgán řízení obnovil na základě podnětu Policie ČR a pořízeného kamerového záznamu. Podnět byl podkladem rozhodnutí, na jehož základě se správní orgán rozhodl zahájit řízení o obnově z moci úřední. Klíčovým důkazem byl kamerový záznam. Správní orgán sice nehodnotil výpis ze systému eTesty, tento nedostatek však nezpůsobil nezákonnost prvostupňového rozhodnutí, protože výpis pouze prokázal, že žalobce vykonal test na nejvyšší možný počet bodů, nevypovídal nic o tom, zdali jej žalobce vypracoval samostatně.
 8. Žalovaný neshledal důvod pro nařízení ústního jednání za účelem dokazování. Skutkový stav byl zjištěn nad důvodnou pochybnost pomocí podnětu Policie ČR a kamerového záznamu. Správní orgán nemusel provést žalobcem navržené důkazy. Je podstatné, že žalobce měl možnost se s podklady seznámit a vyjádřit se k nim. Správní orgán nebyl povinen před vydáním prvostupňového rozhodnutí opět seznámit žalobce s podklady pro vydání rozhodnutí, neboť důvod zrušení prvního rozhodnutí správního orgánu o obnově řízení nespočíval v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, ale v nepřezkoumatelnosti.
 9. Žalovaný podotkl, že předmět sporu spočíval v posouzení, zdali byl kamerový záznam získán a proveden v souladu s právními předpisy. Žalovaný měl za to, že šlo o zákonný důkaz, neboť k jeho pořízení dal souhlas státní zástupce a týkal se úmyslného
- Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

protiprávního jednání žalobce (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 9. 2020, sp. zn. 7 Tdo 865/2020). Žalobce nebyl zkrácen na právu na soukromí, protože kamerový záznam sloužil pro účely neveřejného správního řízení a k ochraně veřejného zájmu na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. Žalobce pozbyl své řidičské oprávnění kvůli dosažení 12 bodů, pročez bylo nutné trvat na řádném výkonu zkoušky odborné způsobilosti.

10. Žalovaný neuvěřil tvrzení žalobce, že mu zkušební komisař test pouze kontroloval a neradil mu. Kamerový záznam zachytil čilou slovní i neverbální komunikaci žalobce se zkušebním komisařem v čase 9:31:36 hodin do 9:34:04 hodin, která dokládá nedovolené poradenství. Ze záznamu nevyplývá žádné jiné rozumné vysvětlení.
11. Dle žalovaného byly splněny všechny podmínky pro obnovu řízení, protože žalobce získal záznam o zkouškách z odborné způsobilosti podvodem, pročez bylo ve veřejném zájmu, aby žalobci nebylo vráceno řidičské oprávnění. Záznam o zkouškách z odborné způsobilosti není správním rozhodnutím, nebo osvědčením, ale jednostranným úkonem zkušebního komisaře, který popisuje, zdali uchazeč uspěl při zkoušce odborné způsobilosti. Z tohoto důvodu mu nesvědčí presumpce správnosti, tudíž správní orgán nemusel vyčkávat na zrušení tohoto dokladu. Žalovaný dodal, že správní orgán může přezkoumat správnost záznamu o zkouškách odborné způsobilosti, má-li o ní pochybnosti.
12. Žalovaný proto vydal napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II.

Argumentace účastníků

13. Žalobce vznesl šest žalobních bodů:

1) Správní orgán po zrušení svého rozhodnutí vydal nové prvostupňové rozhodnutí, aniž by dal žalobci najevo, že bude rozhodovat a umožnil mu seznámit se s podklady rozhodnutí. Žalobce proto neměl jak zjistit, zdali správní orgán doplnil podklady pro vydání rozhodnutí, a nemohl navrhnout důkazy.

2) Žalovaný se nedržel předmětu obnovy řízení, nezjišťoval, zda se některý z důkazů ukázal být nepravdivý, pouze hodnotil průběh testu. Žalovaný měl provádět dokazování za účelem zjištění, zda je některý provedený důkaz nepravdivý, nemohl se obsáhle zabývat způsobem výkonu testu (přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, sp. zn. 2 As 170/2015). V případě kladného závěru měl posoudit, zdali tato okolnost odůvodňuje jiné řešení předmětu původního řízení a zdali obnovu vyžaduje veřejný zájem. Žalovaný nevysvětlil, v čem spatřoval naplnění zákonných podmínek obnovy řízení. Pokud by způsob vykonání testu mohl být předmětem řízení o obnově řízení, pak by žalovaný musel prokázat, že komisař žalobci radil, žalobce jeho rady poslechl a upravil test a tato skutečnost vedla k dosažení dostačujícího počtu bodů, které by žalobce jinak nezískal. Nic takového žalovaný neprokázal.

3) Kamerový záznam je nepřipustným důkazem, protože je výstupem sledování osob v trestním řízení a zasahuje do soukromí žalobce. Nejvyšší soud připouští takto nařízené sledování v řízení o závažnějším trestném činu, než pro který bylo nařízeno. Tento důkaz není přípustný v řízení o přestupku, natož pak v řízení o obnově.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

4) Žalovaný hodnotil podnět Policie ČR nepřipustně jako důkaz, protože jeho závěry neměly oporu v žádném jiném podkladu založeném ve spise. Z kamerového záznamu nelze zjistit nic konkrétního o průběhu testu. Skutečnost, že zkušební komisař stál po boku žalobce, neznamena, že mu kontroloval a opravoval test. Žalobce se zkušebním komisařem rozebíral technické otázky provádění testu. Samotné povědomí žalovaného o podvádění v jiných případech neodůvodňuje závěr, že žalobce se dopustil stejného jednání.

5) Žalovaný měl nařídit ústní jednání k provedení výslechů navržených svědků. Žalovaný nedoplnil dokazování, protože považoval důkazy za nadbytečné. Jednalo se však o důkazy, které se přímo týkaly skládání testu. Předmět napadeného rozhodnutí spočíval právě v posouzení, zdali žalobce vykonal test samostatně. Žalovaný hodnotil pouze důkazy v neprospěch žalobce (kamerový záznam) a nehodnotil výsledky eTestu svědčící žalobci.

6) Doklad o odborné způsobilosti je osvědčením dle § 156 správního řádu, pročez se na něj hledí jako na správný, dokud není zákonem předepsaným způsobem zrušen orgánem, který jej vydal, a to postupem dle § 156 odst. 2 správního řádu. Doklad je také veřejnou listinou, jejíž pravost může být vyvrácena důkazem opaku, k čemuž nedošlo.

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že omezení pro použití důkazů získaných sledováním dle trestního řádu se neuplatní ve správním řízení. Dle § 51 odst. 1 správního řádu je jedinou podmínkou použitelnosti důkazu jeho získání v souladu se zákonem. Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 170/2015 se týká odebrání vysokoškolského diplomu, který je osvědčením, zatímco záznam o odborné způsobilosti osvědčením není.

III.

Posouzení žaloby

15. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
16. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).
17. **Ad 1)** Žalobce namítal, že správní orgán po zrušení svého rozhodnutí vydal nové prvostupňové rozhodnutí, aniž by dal žalobci najevo, že bude rozhodovat a umožnil mu seznámit se s podklady rozhodnutí.
18. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu platí, že nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
19. Ze správního spisu plyne (bod 4 tohoto rozsudku), že správní orgán vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí podáním ze dne 27. 7. 2021, č. j. MHMP 1127258/2021. Žalobce této možnosti využil dne 25. 8. 2021 a do protokolu o seznámení s podklady uvedl, že se seznámil s kompletní spisovou dokumentací, včetně kamerového záznamu, a pomocí mobilního telefonu si pořídil fotokopie. Žalobce poté zaslal správnímu orgánu své námítky. Správní orgán rozhodl o obnově řízení, ale žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

toto rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nevypořádání námitek žalobce. Správní orgán vydal prvostupňové rozhodnutí, aniž žalobce znovu vyrozuměl o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí.

20. Správní orgán nepostupoval nezákonně. Pravidla pro vedení řízení nejsou samoúčelná, ale sledují určitý cíl. Tímto cílem je v případě povinnosti správního orgánu vyrozumět účastníka řízení před vydáním meritorního rozhodnutí o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí dle § 36 odst. 3 věty první správního řádu předejít překvapivosti správního rozhodnutí a umožnit řádné uplatnění práva účastníka vyjádřit se k podkladům a navrhnout důkazy. Správní orgán neochudil žalobce o tuto možnost, neboť ho vyzval k seznámení s podklady a žalobce se s podklady seznámil. Skutečnost, že žalovaný zrušil rozhodnutí, s jehož podklady se žalobce seznámil, sama o sobě neznamená, že správní orgán musí znovu žalobce vyrozumět o možnosti seznámit se s podklady nového rozhodnutí. Žalovaný zrušil rozhodnutí o obnově pro nevypořádání námitek žalobce, nikoli z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Soud ověřil, že podklady pro vydání nového rozhodnutí byly totožné s podklady pro vydání dřívějšího zrušeného rozhodnutí, s nimiž byl žalobce obeznámen. Opětovné vyrozumění žalobce by za této situace neplnilo žádný rozumný účel, pouze by zbytečně prodlužovalo správní řízení.
21. Shodný výklad zastává Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 9. 2020, č. j. 4 As 346/2018-26, bod 13: „*Aplikace § 36 odst. 3 s. ř. tak jistě obecně nelze po postupu podle § 90 odst. 1 písm. b) s. ř. vyloučit, ovšem vždy je třeba přihlížet k důvodům vedoucím k nutnosti „nového projednání“ věci. Je-li takovým důvodem vada spočívající pouze v nedostatečnosti výroku rozhodnutí, nikoli např. typicky vada spočívající v nedostatečném zjištění skutkového stavu, nebude za situace, kdy byl účastník řízení se všemi relevantními podklady pro vydání rozhodnutí již předtím jednou seznámen, postup podle § 36 odst. 3 s. ř. na místě, a to pro svoji nadbytečnost, potažmo nehospodárnost.*“
22. Správní orgán šetřil právo žalobce na seznámení se s podklady prvostupňového rozhodnutí, neboť mu umožnil obeznámit se s podklady zrušeného rozhodnutí o obnově řízení. Tyto podklady nebyly následně doplněny, protože první rozhodnutí o obnově řízení bylo zrušeno pro nevypořádání námitek žalobce, nikoli pro neúplné zjištění skutkového stavu. Podklady obou prvostupňových rozhodnutí byly totožné, pročez nebylo nutné žalobce opětovně vyzývat k seznámení s nimi.
23. **Ad 2)** Žalobce měl za to, že se žalovaný nedržel předmětu obnovy řízení, tj. nezjišťoval, zda se některý z důkazů ukázal být nepravdivý, pouze hodnotil průběh testu. Žalovaný nevysvětlil, v čem spatřoval naplnění zákonných podmínek obnovy řízení.
24. Podle § 100 odst. 3 správního řádu může ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, rozhodnout o obnově řízení z moci úřední, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem.
25. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci obnovy, jestliže se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, a pokud tato skutečnost může odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
26. Žalovaný při nařízení obnovy řízení ve věci vrácení řidičského oprávnění především posuzoval hodnověrnost nezbytného podkladu pro vyhovění žádosti žalobce, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti. Hodnověrnost jakékoli písemnosti se posuzuje nejen s ohledem na její formální náležitosti, ale také zdali zaznamenává to, co se doopravdy stalo. Žalovaný na základě kamerového záznamu dospěl k závěru, že žalobci radil v průběhu zkoušky zkušební komisař. Žalovaný proto nepovažoval záznam o zkouškách z odborné způsobilosti za podklad spolehlivě dokládající zákonem požadovanou odbornost žalobce pro jízdu na pozemních komunikacích. Jinými slovy, závěr, že žalobce splnil podmínky odborné způsobilosti k získání řidičského oprávnění skupiny B, uvedený v záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti byl nepravdivý, protože z kamerového záznamu vyplynulo, že žalobce test nesložil sám. Žalovaný dodržel předmět řízení dle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.

27. Městský soud dodává, že je v zásadě na žalovaném, jakým způsobem vysvětlí splnění zákonných podmínek pro obnovu řízení. Nejpréhlednější způsob spočívá ve vyložení podmínek obnovy a v následném podřazení zjištěných skutečností pod tyto podmínky. Avšak splnění podmínek může také vyplývat nepřímě z odůvodnění rozhodnutí. Tak je tomu právě v nynějším případě. Žalovaný řešil nepravdivost záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti (první podmínka obnovy) a vysvětlil, že žalobce neměl nárok na vrácení řidičského oprávnění, neboť nezískal odbornou způsobilost v souladu se zákonem (druhá podmínka obnovy). Dle žalovaného spočíval veřejný zájem (třetí podmínka obnovy) v zajištění, aby se provozu na pozemních komunikacích účastnily pouze osoby odborně způsobilé k řízení motorových vozidel.
28. Žalobní námitka proto není důvodná.
29. **Ad 3)** Žalobce považoval kamerový záznam za nepřípustný důkaz, protože je výstupem sledování osob v trestním řízení a zasahuje do soukromí žalobce.
30. Podle § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
31. To znamená, že důkazním prostředkem může být cokoli, co je způsobilé doložit stav věci, bylo-li to získáno v souladu s právními předpisy. Prostředkem vypovídajícím o průběhu odborné zkoušky řidiče může být kamerový záznam ze zkoušky pořízený při sledování osob, pokud dal státní zástupce podle § 158d odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád (dále jen „trestní řád“), písemný souhlas se sledováním, při němž měl být tento záznam pořízen.
32. Z podnětu Policie ČR k zahájení obnovy řízení o vydání řidičského průkazu vyplývá, že policejní orgán sledoval prostor zkušební místnosti č. 21 sloužící k přezkušování žadatelů o řidičská oprávnění na základě povolení státního zástupce. Kamerový záznam byl pořízen v souladu s § 158d odst. 2 trestního řádu, protože byl přípustným důkazním prostředkem v řízení o obnově řízení.
33. Na tomto závěru nic nemění § 158d odst. 10 trestního řádu, jehož výkladem se zabýval Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 1. 9. 2020, sp. zn. 7 Tdo 865/2020, a dle kterého lze záznam pořízený při sledování a připojený protokol použít jako důkaz v jiné trestní věci, než je ta, v níž bylo sledování za podmínek uvedených v odstavci 2 provedeno, jen tehdy, je-li i v této věci vedeno řízení o úmyslném trestném činu nebo souhlasí-li s tím osoba, do jejíž práv a svobod bylo sledováním zasahováno. Toto pravidlo upravuje nakládání se

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

záznamem pořízeným při sledování osob v rámci trestního řízení a výslovně řeší střet práva na soukromí osoby zachycené na záznamu se zájmem na dosažení účelu trestního řízení dle § 1 odst. 1 trestního řádu. Zásah do soukromí je přípustný, pokud je záznam použit v jiném řízení o úmyslném trestném činu, nebo pokud s použitím souhlasí osoba, jejíž soukromí je zasaženo. Řečeno jinak, ustanovení § 158d odst. 10 trestního řádu umožňuje použití záznamu ve věci, pro niž nebylo pořízení záznamu povoleno, ale která je stejně závažná jako původní věc, a k jejímuž objasnění má záznam napomoci.

34. V nyní posuzovaném případě je podstatné, že záznam byl přípustný, neboť byl pořízen postupem odpovídajícím trestnímu řádu. Při posuzování přípustnosti důkazního prostředku ve správním řízení nelze mechanicky aplikovat ustanovení trestního řádu omezující použití určitého důkazního prostředku pouze na trestní řízení o úmyslném trestném činu. Takový výklad by nedůvodně zúžil okruh myslitelných důkazních prostředků ve správním řízení podle § 51 odst. 1 správního řádu a ztížil by zjišťování stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu § 3 správního řádu.
35. Městský soud má za to, že použití kamerového záznamu v řízení o obnově řízení o vydání řidičského průkazu neporušilo soukromí žalobce. Záznam žalobce nezachytil při žádné soukromé činnosti. Žalobce byl na záznamu zachycen při skládání odborné zkoušky v místnosti č. 21 v Městském úřadu Varnsdorf. Žalobci svědčila ochrana jeho podoby a projevu, intenzita zásahu do soukromí je však velmi nízká. Zájem žalobce se střetl s veřejným zájmem na zajištění odborné způsobilosti účastníků silničního provozu. Kamerový záznam sloužil k prokázání nepravdivosti záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti a měl odůvodnit obnovu řízení o vydání řidičského oprávnění žalobci s cílem rozhodnout o nevrácení řidičského oprávnění skupiny B žalobci (vhodnost zásahu). Žalovaný nemohl cíle dosáhnout jinými prostředky, např. výpovědi svědků, protože jak uvedla Policie ČR v podnětu, většina žadatelů (svědků) při výpovědi nepřiznala, že jim komisaři radili, a to až do okamžiku, než jim byl přehrán kamerový záznam (potřebnost zásahu). Správní orgán obdržel kamerový záznam přímo od Policie ČR, nikde ho nezveřejnil a užil jej výlučně pro posouzení zákonných podmínek obnovy řízení. Zásah do soukromí žalobce byl nepatrný a odůvodněný silným legitimním zájmem na dodržování zákonnosti zkoušek z odborné způsobilosti, a tedy v důsledku bezpečnosti silničního provozu.
36. Kamerový záznam byl přípustným důkazním prostředkem.
37. **Ad 4)** Dle žalobce hodnotil žalovaný podnět Policie ČR nepřípustně jako důkaz, protože jeho závěry neměly oporu v žádném jiném podkladu založeném ve spise. Z kamerového záznamu nelze zjistit nic konkrétního o průběhu testu.
38. Podnět Policie ČR sloužil žalovanému výhradně k posouzení, zdali z moci úřední zahájí řízení o obnově řízení. Součástí podnětu byl protokol o výpovědi žalobce a také CD obsahující kamerový záznam. Právě kamerový záznam byl rozhodným důkazním prostředkem, ze kterého žalovaný dovodil nepravdivost záznamu o zkouškách z odborné způsobilosti.
39. Žalovaný na str. 8 a 9 napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce přišel na své místo v čase 9:22:00, následně proběhla příprava včetně zkušebního testu pro ovládání aplikace, poté žalobce spustil test v čase 9:24:53 a vyplňoval ho samostatně až do času 9:31:36, kdy k němu přistoupil zkušební komisař a ukázal mu, aby klikl na levý horní roh obrazovky, čímž spustil nový test. Následně se žalobce bavil s komisařem, a poté komisař radil žalobci Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

posunky ruky. Žalobce pokračoval v „proklikávání“ otázek za kontroly zkušebního komisaře až do času 9:34:04.

40. Dle mínění soudu lze výše popsany skutkový děj rozumně vyložit přesně tak, jak to činí žalovaný. V protokolu o přidělení čísla testu je uvedeno, že před zahájením zkoušky má žadatel zadat číslo testu do rámečku na obrazovce, seznámit se pomocí cvičného testu s ovládáním programu, po skončení cvičného testu postupovat dle pokynů uvedených na obrazovce, vyplnit test, podepsat protokol a odevzdat jej zkoušejícímu. Žalobce byl obeznámen s průběhem teoretické části zkoušky odborné způsobilosti, kterou měl vykonat samostatně. Komisař mohl do průběhu zkoušky zasáhnout pouze v případě podvádění některého z žadatelů, nebo kvůli technické závadě bránící řádnému průběhu zkoušky.
41. Ze správního spisu ani z tvrzení žalobce nevyplývá, že by se při zkoušce potýkal s technickou závadou vyžadující zásah komisaře. Tvrzení žalobce, že s komisařem probíral technické aspekty testu, neobstojí. Není zřejmé, o jaké aspekty mělo jít, ani proč je měl žalobce probírat. Žalobce podstoupil cvičný test, pročez byl obeznámen s fungováním testu. Nemluvě o tom, že tento druh elektronického testu není nijak složitý a spočívá v zaškrťování odpovědí, přechodu na další otázky, a automatickém vyhodnocení testu. Uchazeč skládá celý test pomocí kurzoru nebo odpovídajících kláves na klávesnici. Jde o běžné uživatelské úkony při práci s počítačem. Nebyl žádný důvod, aby žalobce spustil na pokyn zkušební komisaře nový test a pokračoval v jeho vyplňování za několikaminutové přítomnosti komisaře. Za tohoto stavu nemohla být gestikulace komisaře ničím jiným než poskytováním pomoci žalobci. Výsledek testu proto hodnověrně nedoložil, že žalobce měl zákonem požadované teoretické znalosti k řízení motorového vozidla na pozemních komunikacích.
42. Městský soud uzavírá, že důkazem pro povolení obnovy řízení byl kamerový záznam, nikoli podnět Policie ČR. Kamerový záznam doložil, že žalobce neskládal test sám, ale za pomoci zkušební komisaře.
43. **Ad 5)** Žalobce požadoval po žalovaném nařízení ústního jednání k provedení výsledků navržených svědků. Žalovaný přesto nedoplnil dokazování, protože považoval důkazy za nadbytečné.
44. Městský soud uvádí, že žalovaný není povinen provést důkaz, pokud určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení byl důkaz navržen, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností ověřeno nebo vyvráceno (nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01).
45. Tvrzení, že žalobce řešil se zkušebním komisařem pouze technickou stránku testu, bylo spolehlivě vyvráceno kamerovým záznamem zkoušky. Kdyby skutečně šlo pouze o technickou stránku testu, jak tvrdil žalobce, pak by zkušební komisař nemusel několik minut stát po boku žalobce a gestikulovat. Vyplnění testu vyžadovalo základní znalost práce s počítačem, která neodůvodňovala přítomnost komisaře. Kamerový záznam nepřipouští odlišný výklad, nezakládá důvodnou pochybnost o skutkovém stavu, kterou by bylo nutné rozptýlit dalšími důkazy. Žalovaný proto nemusel vyslýchat ostatní účastníky zkoušky. Jednalo se o nadbytečný důkaz.
46. Žalovaný nehodnotil svévolně pouze důkazy svědčící v neprospěch žalobce. Výpis ze systému eTesty je součástí správního spisu a dle žalovaného svědčil pouze o výsledku testu, nikoli o jeho průběhu.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

47. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl dokazování v zákonem požadovaném rozsahu.
48. **Ad 6)** Žalobce poukazoval na to, že záznam o zkouškách z odborné způsobilosti je osvědčením, proč se na něj hledí jako na správný, dokud není zákonem předepsaným způsobem zrušen orgánem, který jej vydal.
49. Podle § 123d odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, je podmínkou vrácení řidičského oprávnění prokázání, že se žadatel úspěšně podrobil přezkoušení z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu a dále prokázání zdravotní a psychické způsobilosti. Pro vrácení řidičského oprávnění platí přiměřeně § 101.
50. Podle § 101 odst. 1 zákona o silničním provozu pokud zcela nebo zčásti pominuly důvody pro odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu odborné způsobilosti podle § 94 odst. 1 písm. b), rozhodne příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností na základě žádosti o vrácení řidičského oprávnění.
51. Záznam o zkouškách z odborné způsobilosti je dle § 123d odst. 3 zákona o silničním provozu podkladem pro rozhodnutí o vrácení řidičského oprávnění dle § 101 odst. 1 zákona o silničním provozu. Záznam, na rozdíl od řidičského průkazu, neosvědčuje získání řidičského oprávnění, ale pouze dokládá splnění podmínek odborné způsobilosti k získání řidičského oprávnění. Záznam není osvědčením odborné způsobilosti, protože není takto označen zákonem o silničním provozu; nepředpokládá se jeho správnost, a nevztahuje se na něj formální postup dle § 156 správního řádu, tj. nezákonný záznam není rušen usnesením zkušební komise. Žalovaný může zpochybnit věrohodnost záznamu, aniž by musel vyčkávat na jeho zrušení. V takovém případě záznam neprokazuje nabytí odborné způsobilosti žadatele k řízení motorového vozidla na pozemních komunikacích.
52. Žalobní námitka není důvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

53. Městský soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
54. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Praha 24. října 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.